

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

Lvdovico XIV. Regi Christianissimo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

LVDOVICO XIV.

REGI

CHRISTIANISSIMO.

*VAM adversa, dum vixit,
fortuna conflictatus est exi-
mius ille Ecclesiarum Magi-
ster Origenes, CHRISTIA-
NISSIME REX, natus olim difficil-
limis Reipublicæ Christianæ temporibus, tam
prosperam hodie renascendi sortem habet : ut
ā ij*

si recipienda vita, & hominum conspectus
iterum subeundi sibi optio detur, non alias
quam regnante te, non alibi quam intra
Imperii tui fines in lucem redire velit. Nam
cum in Commodo, tēterrī Imperatoris,
tyrannidem incidunt natales eius, Severi
deinde nomini Christiano infestissimi sēvi-
tiam expertus est, amissō per Martyrium
patre, facultatibus attritis, & fisco addic̄tis.
Tum Demetrii Episcopi in se acuit in vi-
diam, à quo Synodis collectis Alexandria
pulsus est & Sacerdotio exauktoratus, con-
sentiente in eius exitium orbe propemodum
universo. Continuit postea sese in latebris
vexante Ecclesiam Maximino, ac Decii
furoribus demum obiectus gravissimos cru-
ciatus sustinuit. Prætero Caracalla impie-
tatem & avaritiam, Elagabali flagitia,
proiectam & infinitam militum licentiam,
prostitutas leges, vendibile Imperium, hu-

mana divinaque iura neglecta vulgo , re-
rum omnium perturbationem : quæ fuerunt
eiusmodi , ut Origenem vitæ suæ pœnitere
debuerit . Quanto nunc ei benignius con-
sulit fortuna , quem luci iterum committit
hoc tempore , cum floret patrocinio tuo Chri-
stiana res ; cum auctoritate tua ac consiliis
exarmata languet Hæresis , & ad interitum
vergit ; cum elati victoriis , & ipsi iam im-
minentes Germaniæ Christi hostes tuis refu-
tantur armis ; cum suus pietati per te honos
ita constat , ut quas eius prædicat laudes ,
quæque ad eam comparandam præcepta dat
bis Tomis Origenes , nulla si quid auguror , ad
audiendum paratior atas , nulla ad obsequen-
dum promtior hac nostra futura sit ? Ecqua-
nam vero animis ad virtutem arrigendis ,
vitiorumque elidendis stirpibus commodior
queat esse tempestas , quam qua restituitur
cura tua maiestas legum , emendantur mo-

res, severiori disciplina comprimitur in solen-
tia militaris, coercetur immanis mancipum
avaritia, redduntur ordini suo singula Regni
partes, quæ te impubere vel collapsæ fuerant
vel labefactæ? Porro si iam non per animi sui
fœtus, scriptiones istas dico, in quibus quo-
dammodo reviviscit Origenes, sed ipse coram
tibi nunc appareret, REX MAXIME,
non te civilis duntaxat disciplinæ studiis cla-
rum, sed bellicis etiam & imperatoris laudi-
bus illustrem suspiceret, dum inclinatis Fœde-
ratorum copiis, & afflictis civitatibus, quæ ad
tuam se applicarunt societatem, opportuna
subministras auxilia, hostes terra marique
pulsos domas, & invictum illud, ac tot iam
bellorum tempestatibus frustra quassatum
Belgium, dum ius tuum armis exequoris,
primo pene impetu percellis. Cum te vero non
Imperatoris modo partes agentem, sed militis
etiam explentem vices ; non consilii modo

plenum, sed etiam manu forte, sacram illud
tuum & augustum caput, cuius salute Imper-
rii totius continetur salus, plumbo ferroque
audiret ultro obiicere, horreret, scio, totus, ac
contremiseret versari eum in discrimine, cu-
ius incolumentem debent omnes periculo suo
pacisci. Sed nec memorabilem hanc fortitudi-
nem ac victorias tibi præcipue gratularetur
Origenes: in præliis quippe res magno comi-
tatu geruntur, & à consilio ad vim abeunt
certantium, propterea que communes tibi
sunt cum militibus & fortuna: hæc tui sunt
unius propria, quæ laudaret impensis &
miraretur; magnanimitas vere regia, iusti-
tia singularis, spectata fides, expromta libe-
ralitas, expperctus animi vigor, magna cor-
poris dignitas, & Imperio digna oris com-
mendatio: quæ talia sunt, ut te communi
generis humani suffragio orbi gubernando
allegendum fuisse agnosceret, si non diuini-

tus muneri huic datus essem ac constitutus.
Non in alterius igitur præsidium has eius
lucubrationes commendare debeam, si sen-
tentiam ipsius ac studium, quo nunc si vi-
veret, in te esset affectus, recte interpretor:
cum præsertim Bibliothecæ tuae beneficio ab
interitu prohibitas eas esse meminerim: cuius
postquam exierunt è sacrario, redire illuc ge-
stunt novo cultu conspiciendæ, qualem sci-
licet curatura nostra ac diligentia consecutæ
sunt. Quod si laborem opinione maiorem
in ornandis iis posuisse me profitear, inepte
forsitan & arroganter operam meam vendi-
ta vero apud te, vere tamen dixero: non quo
fecisse me quicquam existimem Maiestate
tua dignum, cui par nihil habet orbis ter-
rarum; sed ut hoc quod nobis præstas otio,
ad desidiam me non abuti scias; & post-
quam ad literatos accessit tua voluntas,
temporumque iniquitate prope interclusam

studiis nostris obsequendi facultatem benignitate tua aperuisti, nos ad nominis tui gloriam, qua dignus es, & ad publicam utilitatem, cui studes, curas nostras omnes conferre intelligas; & facere sedulo, porroque facturos, ut virtutis tuae ac nostrae voluntatis apud posteros extet memoria, clarissimisque & numquam perituris monumentis consignetur.

SACRÆ MAIESTATI TVÆ

Devotissimus

PETRVS DANIEL HVETIVS.